

Selvfolgelig har det økonomiske Interesser, som oftest den Interesse, at Skolevæsenet skal være billigt; men virkelige Skoleinteresser har det ikke — det, jeg kan se — forud for andre Folk i Kommunen. Saa er der nævnt Forældrene, og det er sandt, at de have Skoleinteresser. Det gælder navnlig de Forældre, der have Børn, der gaa i Skole. Men de Forældre, der have haft Børn i Skolen, kunne ogsaa have haft Skoleinteresser, maaske nok saa mange, fordi de have følt alle de Ulemper, der kunne være ved Skolen. Og endvidere kunne de Forældre, der have Børn, der engang skulle gaa i Skolen, lige saa godt have Interesse som de andre. Og alle de Mænd og Kvinder i Kommunen, der kunne komme i det Tilfælde en Gang at skulle have Børn i Skolen, have ogsaa Interesse for den. Ethvert fornuftigt Menneske har i Virkeligheden Interesse i Undervisningens Fremme trindt omkring i vort Land. Jeg tror derfor, at naar man tager den almindelige Bølgelasse, træffer man i hvert Fald lige saa godt det rette, naar Talen er om at søge efter Folk, der have Skoleinteresser, som ved at sætte sig hen og paa kunstig Maade lede efter Folk med Interesse for Skolen. Desuden have vi heller ikke set noget Forslag fra den højtærede Minister om Sammenlægningen af Skolekommissionen. Den højtærede Minister siger, at han vil forhandle om Skolekommissionens Sammenlægning, og jeg priser den højtærede Minister for, at han ikke vil afvise en Forhandling. Det er ogsaa muligt, at vi kunne naa til Forstaelse af Sagen, men endnu har jeg ikke set noget tydeligt Forslag fra den højtærede Minister, hverken i Ord eller paa Papiret om, hvorledes han egentlig har tænkt sig Skolekommissionen sammenfat. Om det Forslag, der her er stillet fra Flertallets Side, kan jeg ikke sige synderlig andet, end jeg sagde forleden. Jeg tror, det er et Forslag, hvis Vedtagelse vil føre til, at Skoleinteresserne blive vatte i højere Grad Landet over end nu. Jeg vil være den sidste til at sætte Klit paa Sogneraadene i denne Henseende, men jeg maa dog sige, at det at vælge et Par Mænd ind i Skolekommissionen, er ganske vist et Hverv, de have, men det er ikke deres Hovedhverv; det er ikke særlig det, de ere valgte for. Hele den Tale om, at vi nu skulde ville Sogneraadene til Livs — noget, der særlig kom frem fra det ærede Medlem for Dnse Amts 6te Valgkreds (M. Nielsen) — har i Virkeligheden ikke noget paa sig. Flertallet vil lige saa lidt Sogneraadene til Livs som Mindretallet, der har stillet Forslag om, at Sogneraadene skulle vælge den ene Halv-

part, vil dette. Jeg føler mig end yderligere overbevist om, at Sogneraadene selv ere villige til at afgive denne Valgret til Fordel for Befolkningen. Ogsaa herom have vi et Vidnesbyrd i det foreliggende Andragende. De 61 Sogneraad skrive som noget, de ønske, der skal tages Hensyn til ved Behandlingen af Skoleloven, at der ingen Indskrænkning bør ske i Sogneraadenes Indstillingsret med Hensyn til Besættelsen af Lærere og Lærere, med mindre Indskrænkningen sker til Fordel for vedkommende Skoledistrikts Beboere — altsaa til Fordel for Befolkningen. Der er derfor ingen Grund til her at tale om, at vi ville Sogneraadene til Livs. Saa kan man jo lige saa godt sige, at Sogneraadene vare Selvmordere, der ville sig selv til Livs. Om Raldsretten sagde den højtærede Minister, at han var villig til Forhandling. Han indrømmede, at den Bestemmelse, der her var sat ind, er en klar Bestemmelse, men det, han ankede over, var, at denne Bestemmelse bortskar noget af den Myndighed, de kaldsberettigede hidtil have haft. Deri kan den højtærede Minister maaske have nogen Ret, naar man udvider de kaldsberettigedes Ret saa stærkt, som det er i den senere Tid, hvor de endogsaa have haft Ret til at bestemme visse Klasser af Embeder for visse Klasser af Ansøgere. — Det tror jeg ikke, som jeg nævnedes forleden, nogen Sinde har været Meningen, navnlig ikke her fra Lovgivningsmagtens Side. For saa vidt det er da et Indgreb i den Rettighed, man fra den Side mener at have, men i øvrigt føler jeg mig overbevist om, at den Ordning af Raldsretten, som her er foreslaet, vil være en meget heldig Ordning, ogsaa for saa vidt Raldsretten overgaar til samtlige Skoledirektioner, fordi jeg ikke altid har ment, at det er heldigt, at den, som fører det mest indgaaende Tilsyn med Skolen, ogsaa er den, der har Myndighed til Raldelse og Befordring af Lærerne. Der er af Mindretallet stillet Forslag om en anden Ordning af Indstillingsretten end den, som Flertallet har foreslaet, nemlig en Ordning, hvor Skolekommissionen sammen med et Valgnævn skulde foretage Indstilling. Denne Ordning har jeg for mit Vedkommende lige saa lidt som Flertallet kunnet betragte som heldig. Jeg tror, at hvis man vil gaa ind paa noget saadant, vilde man opnaa, at hver Gang der skal ansættes en Lærer i en Kommune, vil man saa en meget stærk Agitation rejst paa Benene og det anser jeg for uheldigt, ikke fordi jeg i og for sig er imod Agitation, men fordi jeg tror, at ved en saadan Ordning vil det mange